

Krum - mi svaf í klett - a - gjá kaldr - i vetr - ar - nótt - u á
Fyr - enn dag - ur fag - ur rann freð - ið nef - ið dreg - ur hann

verð - ur margt að mein - i verð - ur margt að mein - i
und - an stór - um stein - i und - an stór - um stein - i

Krummi svaf í klettagjá
kaldri vetrarnóttu á
verður margt að meini.
Fyr enn dagur fagur rann
freðið nefið dregur hann
undan stórum steini.

Á sér krummi ýfði stél
einnig brýndi gogginn vel
flaug úr fjalla gjótum.
Lítur yfir byggð og bú
á bæjum fyrir en vakna hjú
veifar vængjum skjótum.

Allt er frosið úti gor
ekkert fæst við ströndu mor
svengd er metti mína.
Ef að húsum heim ég fer
heimafrakkur bannar mér
seppi' úr sorp að tína.

Sálaður á síðu lá
sauður feitur garði hjá
fyrrum frá á velli.
Krunk, krunk, nafnar, komið hér
krunk, krunk, því oss búin er
krás á köldu svelli.

Krummi svaf í klettagjá.

Krummi svaf í klett - a - gjá; kaldr - i vetrar - nótt - u á
fyr - en dag - ur fag - ur rann, freð - ið nef - ið dregur hann

verður margt að mein - - i, verður margt að mein - i;
und - an stórum stein - - i, und - an stórum stein - i.

Krummi

Krummi svaf í klettagjá,
kaldri vetrarnóttu á,
verður margt að meini
Fyrir enn dagur fagur rann,
freðið nefið dregur hann
undan stórum steini.

Allt er frosið úti gor,
ekki fæst við ströndu mor
svengd er metti mína.
Ef að húsum heim ég fer
heimafrakkur bannar mér
seppi' úr sorp að tína.

Öll er þakin ísi jörð,
ekki séð á holtaborð
fleygir fuglar geta.
En þó leiti út um mó,
auða hvergi lítur tó;
hvað á hrafn að éta.

Á sér krummi ýfði stél,
einnig brýndi gogginn vel,
flaug úr fjalla gjótum
Lítur yfir byggð og bú,
á bæjum fyrir en vakna hjú,
veifar vængjum skjótum.

Sálaður á síðu lá
sauður feitur garði hjá,
fyrrum frá á velli.
Krunk, krunk, nafnar, komið hér,
krunk, krunk, því oss búin er
krás á köldu svelli.

Ravnen

Ravnen sover i klippesprækken
I den kolde vinternat
Mange farer truer ham
Før den smukke dag begynder
Trækker han sit frosne næb
Fra under den store sten

Alt er frosset udenfor
Intet kan fås på stranden
Jeg er så sulten
Hvis jeg går til et hus
Forbyder hunden mig
At spise af affaldet

Verden er dækket af is
Jorden kan slet ikke ses
Fuldvoksne fugle kan
Men selvom jeg ser overalt
Er der kun en farve
Hvad kan en ravn æde?

Ravnen pudsede¹ sin spredte hale,
Sleb også næbbet vel,
Fløj ud fra fjeldets spalter,
Kigger over by(gd)² og hus
Ved gården før mandskabet³ vågner
Flyver han på hurtige vinger

Død på siden lå
Det fede får ved gærdet,
Der før løb hurtigt rundt.
Kra, kra⁴, navnebødre⁵, kom herhen,
Kra, kra, for her er dækket op
Med kræs på den kolde is.

¹ Verberne skrifter pludselig til datid. Så det er det, jeg har oversat.

² By er måske i overkanten?

³ De ansatte på gården, forstås – evt. folket?

⁴ Hvad siger en ravn på dansk? Kra? På islandsk siger den krunk.

⁵ Evt. bare brødre. Krummi'er kalder gerne hinanden nafni .